

4) Lietas dalībnieki informēs Pirmās instances tiesu trīs mēnešu laikā, sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas, par savstarpēji noslēgtās vienošanās saturu vai, ja tā netiks panākta, tad savus prasījumus par nodarīto zaudējumu apmēru.

5) Pārējā daļā prasību noraidīt.

6) Lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

(¹) OV C 35, 7.2.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 15. marta spriedums — Dascalu/Komisija

(Lieta T-430/03) (¹)

(Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasificēšana pakāpē un līmenī — Tiesas judikatūras piemērošana — Civildienesta noteikumu 5. pants, 31. panta 2. punkts, 32. panta otrā daļa, 45. un 62. pants)

(2007/C 95/73)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Iosif Dascalu, Kraainem, Beļģija (pārstāvis — N. Lhoest, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — sākotnēji — C. Berardis-Kayser, L. Lozano Palacios un H. Krämer; vēlāk — C. Berardis-Kayser un H. Krämer)

Priekšmets

Pirmkārt, atcelt Komisijas 2002. gada 23. decembra un 2003. gada 14. aprīļa lēmumus, ar ko groza prasītāja pakāpes klasifikāciju tiktāl, ciktāl tajos noteikts, ka viņa iecelšanas amatā brīdī viņam bija piešķirta A6 pakāpe, 1 līmenis un ka tie no finansiālā viedokļa ir spēkā, sākot no 1995. gada 5. oktobra, un ar tiem nav atjaunota prasītāja karjera attiecībā uz pakāpi, un tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumus, ar kuriem noraidītas prasītāja sūdzības, kā arī, otrkārt, atļūdzināt ar šiem lēmumiem nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

1) Atcelt Komisijas 2003. gada 14. aprīļa lēmumu tiktāl, ciktāl tajā kā sākuma punkts šī lēmuma spēkā esamībai no finansiālā viedokļa ir noteikts 1995. gada 5. oktobris.

2) Komisija veiks prasītāja un citu no 1993. gada 16. aprīļa A5 pakāpē un pēc tam no 1998. gada 16. janvāra A4 pakāpē paaugstināto ierēdņu nopelnu salīdzinošu vērtējumu.

3) Ja pēc šī vērtējuma Komisija nevarēs prasītāju paaugstināt pakāpē, kas, iespējams, ir pamatota, tad lietas dalībnieki tiek aicināti vienoties par pienācīgu kompensāciju, attiecīgajā gadījumā ņemot vērā prasītāja prasību par zaudējumu atlīdzību.

4) Lietas dalībnieki informēs Pirmās instances tiesu trīs mēnešu laikā, sākot no šī sprieduma pasludināšanas dienas, par savstarpēji noslēgtās vienošanās saturu vai, ja tā netiks panākta, tad savus prasījumus par nodarīto zaudējumu apmēru.

5) Pārējā daļā prasību noraidīt.

6) Lēmumu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

(¹) OV C 47, 21.2.2004.

Pirmās instances tiesas 2007. gada 14. marta spriedums — Aluminium Silicon Mill Products/Padome

(Lieta T-107/04) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Dempings — Krievijas izcelsmes silīcija imports — Kaitējums — Cēloņsakarība)

(2007/C 95/74)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aluminium Silicon Mill Products GmbH, Cuga [Zug] (Šveice) (pārstāvji — A. Vilems [A. Willems] un L. Riesmans [L. Ruessmann], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bišops [M. Bishop], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [G. Berrisch], advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — T. Šarfs [T. Scharf] un K. Talabera Rica [K. Talabér Ricz])

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2003. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 2229/2003, ar ko ievieš galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts par Krievijas izcelsmes silīcija importu (OV L 339, 3. lpp.).